ప్రయాణము

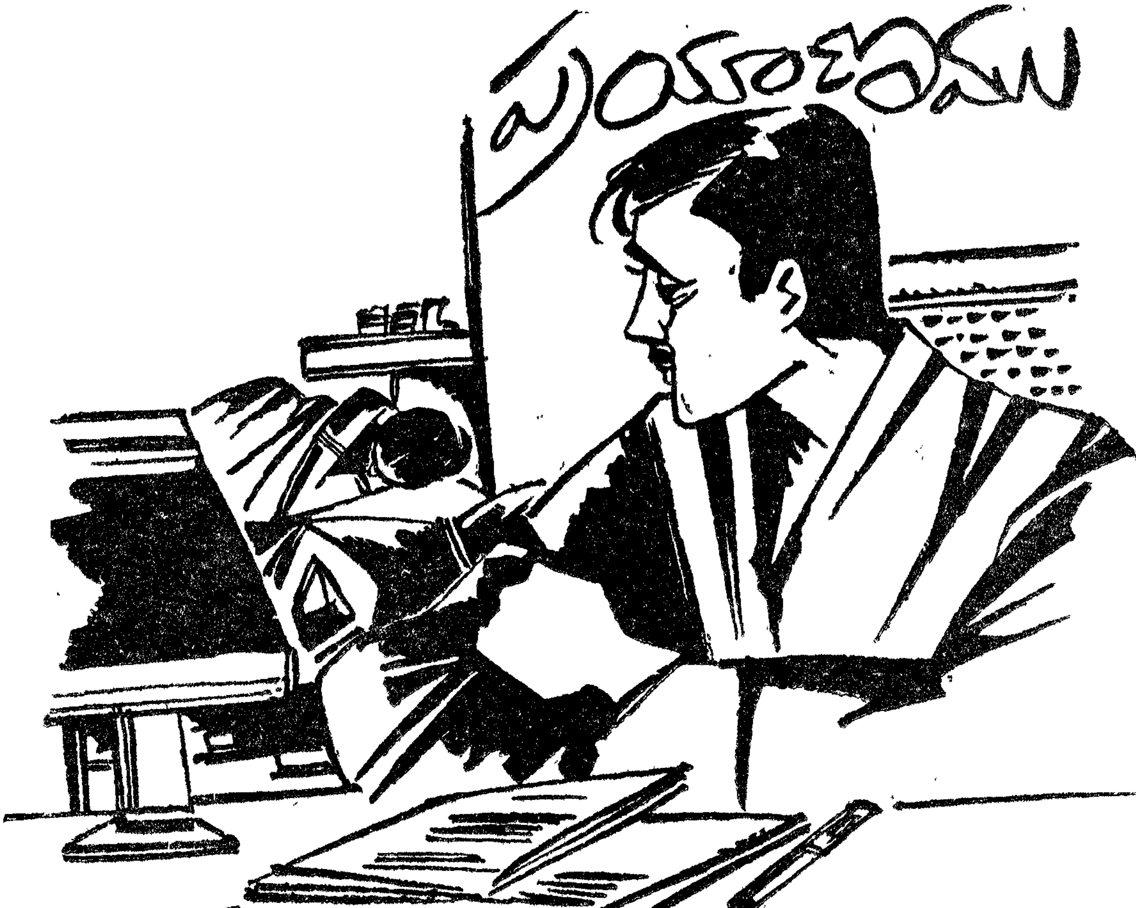

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

మెల్లగా చీకటి చుట్టూరా పరుచుకుని ఉన్నది. ప్రక్క ఇంటి వాళ్ళ గడియారము పన్నెండు గంటలు కొట్టింది. ప్రయాణానికి తర్లిన సామాను, 'హాలు'లో పెట్టారు. వెనుక వరండాలో చాప పరుచుకుని పడుకుని సౌభాగ్యమ్మ నిద్రపట్టక, అటూ ఇటూ దొర్లుతూ ఉన్నది. హాలులో శేషగిరి కూర్చుని, ఉత్తరాలు రాసుకుంటున్నాడు అప్పటివరకూ.

ఆ ఉదయమే జరిగిన సంఘటన జ్ఞాపకము వచ్చింది సౌభాగ్యమ్మకి. కనుల వెంట నీరు ఊరింది, ఆమెకి. నిస్సహాయముగా ఆ అవస్థకి లోనయినది సౌభాగ్యమ్మ! శేషగిరి ఎంతగా మారిపోయినాడు?!

శేషగిరి తనని లలిత ముందూ, భూషణం ముందూ అన్నమాటలు ఇంకా గుండెల్లో మ్రోగుతూ, 'కలత' వేస్తూనే ఉన్నాయి సౌభాగ్యమ్మకి. నా కర్మని అన్నట్టు అన్నాడు తనని. సౌభాగ్యమ్మ అప్పుడు తెల్లపోయి చూస్తూ నిలబడిపోయింది, కన్న కొడుకే అట్లా అంటూ వుంటే. అప్పటి దాకా ఇంట్లో లలితా, శేషగిరి ఘర్షణ నడిపారు.

చికాకుగా ధుమ ధుమలాడుతూ ఉన్న మొహముతో బయటికి వచ్చి తనకి ఎదురుగా నిలబడిపోయేడు, బల్లకి ఆనుకుని శేషగిరి.

లలిత సన్నజాజిపూలు కోస్తూ వున్నట్టు నటిస్తూ ఒకచెవి ఇటే పారేసి ఉంచింది. వీధరుగు మీద చుట్ట కాల్చుకుంటూ ఉన్న భూషణము రెండుచెవులూ రిక్కించేడు. శేషగిరి మళ్ళీ అన్నాడు. "ఇదేమీ బాగా లేదమ్మా! అందరూ రమ్మంటూ ఉంటే అలా మొండికెత్తడము నీకూ బాగా ఉందా? ఆమధ్యన ఎవరో పోతూవుంటే నీకూ చూడాలని ఉందని అడిగితివి. ఏవో ఇబ్బందుల వలన అప్పుడు వీలు కాలేదనుకో. ఇప్పుడు అంతా కలిసి వెడుతూ వుంటే నువ్వు రానంటావు ఏమిటి?"

రెండు నిముషాలు అట్లాగే నిలబడి వాడు శేషగిరి, సౌభాగ్యమ్మ జవాబు కోసము చూస్తూ. సౌభాగ్యమ్మ మౌనంగానే నిలబడి పోయింది. ఈ మధ్యన, కొడుకు మొహం లోనికి చూడటానికే ఆమెకి అయిష్టముగా ఉంటున్నది.

"నీకుకూడా అందరితోబాటు టిక్కెట్టు కొంటున్నాను." అనేసి గబగబా నడిచి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు శేషగిరి.

లలిత (ఇదంతా విని) నవ్వు నణచుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది, పూలు తీసుకొని భూషణంగారు చిన్నగా దగ్గారు సంతోషము సూచిస్తూ, అరుగు మీద నుంచి.

అసలు, ఆ విషయము శేషగిరే తనతో స్వయంగా చెబుతాడని ఆశించినది సౌభా

గ్యమ్మగారు. కాని అటువంటిదేమీ జరుగ లేదు. శేషగిరే, అడిగి వుంటే తను కాదనేదే కాదు.

లలితే చెప్పింది. శేషగిరి నెల్లాళ్ళు సెలవు పెట్టాడట! ఆ నెల్లాళ్ళూ దక్షిణా దిన చూడవలసిన ప్రదేశాలూ పుణ్యక్షేత్రాలు చూసి రావాలనుకుంటున్నారట! సౌభాగ్యమ్మ గారికి పిల్లల 'ఝంఝాటము' ఉండటము వేత తీసుకెళ్ళ కూడదని ముందు అను కున్నారట శేషగిరీ, భూషణమూ. కాని 'ఆవిడ మాత్రము ఎప్పుడు చూస్తుంది?' అవటాన్ని, తను పట్టు పట్టటము వలన ఒప్పుకున్నారుట!

పిల్లల్ని ఇద్దరినీ వాళ్ళ తాతగారి దగ్గర దిగవిడిచి రావటానికీ నిశ్చయమయిందట!

ఈ మాటలు విన్నాక సౌభాగ్యమ్మ హృదయము కొంచము కుదుట పడింది, ఒకరకముగా.

రెండురోజుల క్రితమే శేషగిరి, రఘునీ, రాజేనీ, తనతో తీసుకెళ్ళాడు. వాళ్ళ బట్ట లవీ కూడా సర్దించి తీసుకెళ్ళడము, సౌభా గ్యమ్మకి ఆశ్చర్యం కలిగించింది! కాని అవి డకి అసలు సంగతి, ఎవరూ చెప్పనే లేదు. పిల్లలకి కూడా తెలిదేమో! వాళ్ళూ, సౌభాగ్యమ్మతో అనలేదు. "అయితే వాళ్ళని, ముసలాయన దగ్గర ఉంచారన్నమాట! అదీ ఒకరకంగా నయమిదే'' అనుకుంది సౌభా గ్యమ్మ. లలిత దొంగమాటలకి లోలోన నవ్వుకుంది.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? మీకూ ఇష్టమేగదా!'' అంది లలిత. సౌభాగ్యమ్మ మౌనంగా ఉండిపోయింది. ఏదో గొణుగు కుంటూ, లలిత వెళ్ళిపోయింది. లలిత కోపం నసాళాని కంటింది. నిజానికి సౌభా గ్యమ్మకీ వెళ్ళాలనే ఉన్నది. మామూలుగా ఇటువంటి విషయము విని ఆవిడ ఎంతో ఆనందపడి, వెంటనే తన అంగీకారం తెలిపి ఉండాలిసింది. కాని ముభావంగానే ఉండి పోయింది ఆమె. దానికి బలమైన కారణం ఉన్నది. అసలు, ఆ రోజు సాయంత్రము, ఆ మాటలు సౌభాగ్యమ్మ చెవిని పడి ఉండక పోతే ఆమె సంతోషపూర్వకంగా అంగీకరించే ఉండేది. అవసరం మీద ప్రక్క ఇంటికి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చింది సౌభాగ్యమ్మ ఆసాయం త్రము.

'వడమటింటి'లో నుంచి మాటలు విని పించాయి. వింటూ ప్రాణ్నాడి అలాగే నిలబడిపోయినది సౌభాగ్యమ్మ. ఒకటి భూష ణము గొంతుక. రెండవది లలితది. శేషగిరి ఇంకా ఇంటికి తిరిగి రాలేదు, అప్పటికి.

"మీ అత్తని కూడా తీసుకువస్తు న్నారా?''

"ఎందుకూ? తగులాటము? ఇంట్లోనే ఉంటుంది.'' కత్తితో కోసినట్లు వచ్చింది సమాధానము.

"పోనీ, రానివ్వరాదూ? అమధ్యనా, శే షగిరి అడిగిందని అంటేని. ముసలివాళ్ళకీ ఏవో కోరికలు ఉంటాయిగా.''

"కోరికలు ఎవరికి ఉండవు?, నీ చాద స్తము కాని. అసలే డబ్బుకి 'టకటక'గా ఉంది. ఇప్పుడు ఆవిడ కూడా బయలు దేరితే బోలెడు కర్చు. తడిసి మోపెడవు తుంది''

"అది కాదే పిచ్చిపిల్లా! దాని వల్ల ప్రయోజనమూ ఉంది. ఆవిడ వచ్చినా అదు నంగా పెద్ద కర్చేంకాదు. శేషగిరికి 'హోటలు తిండి' పడదంటూ వుంటివి. వెళ్ళిన చోటనల్లా, వంట పెట్టుకుని, కూర్చుంటే నీవు ఇక చూసేదేమి వుం టుంది?

కనుక ఆవిడ్ని కూడా తీసుకెడితే, ఇటు తీసుకెళ్ళిన దానిపీ అవుతావు. ఇటు అవస రమూ గడిచిపోతుంది. నువ్వు హాయిగా అన్నీ చూడవచ్చును.''

"నిజమే! అంతకీ వంట చెయ్యటానికి ఆవిడని తీసుకెళ్ళాలంటావు. బాగానే ఉన్నది. కాని పిల్లలు ఉన్నారుగా? వాళ్ళని ఎవరి నెత్తి మీద పెట్టాలి?''

"ఎవరూ? మీ ఆడబిడ్డ పిల్లలా? ఇంకా, ఆ ముసలాయన ఉన్నాడుగా. మీరేదో, సరిగా చూడటము లేదని అందరి దగ్గరా అల్లరి చేస్తున్నాడటవి! అక్కడే పెట్టేస్తే సరి. అందులో ఉన్న సాధక బాధకాలు ఆయన గారికీ తెలిసివస్తాయి. ఒక దెబ్బకి రెండువస్తు లవుతవి!''

భూషణం పకపకమని నవ్వాడు. లలిత కూడా నవ్వుతూ, శృతి కలిపింది. సౌభా గ్యమ్మగారు నిటూర్చింది! చివరికి తనూ తన కూతురు బిడ్డలూ అంత లోకువ అయ్యేరన్నమాట! అసలు ఎవరిని నిందించి లాభము? తన అన్నకొడుకే అట్టా మారి పోయేక! తన ఇంట్లోనే తను అంత హీనంగా బతకాలిసి వస్తుందని సౌభాగ్యమ్మ కలలో నయినా అనుకుని ఉండలేదేమో?

అందుకే లలిత అడిగినప్పుడు మౌనావ లంబంగా ఉండిపోయింది సౌభాగ్యమ్మ. భూష ణం వచ్చి గుచ్చి గుచ్చి అడిగినప్పుడు 'నేను రాన'ని ఖండితంగానే, చెప్పేసింది. భూష ణం! ఎట్లాంటి భూషణము ఏరకంగా మారి పోయాడు? తండ్రీ, కూతుళ్ళు కావాలని ఆమె మీద కత్తికట్టారు. భూషణము సౌభాగ్యమ్మకి వరసకి తమ్ముడు అవుతాడు. దూరపు చుట్టరికము. ఆ రోజులలో సౌభాగ్యమ్మ సంసారము నిండుగ వున్నరోజులు, ఆరుకాయులాగా పచ్చగా వున్నప్పుడు భూష ణము ఏమీ ఉండేవాడు. అప్పుడు తను చిన్నవ్యాపారము చేస్తూ వుండేవాడు. "అక్కయ్యా! మా చిన్నదాన్నయి, లలిత బంగారపు బొమ్మ. దానిని నీ ఇంట్లో దీపం పెట్టుకోవటానికి దాన్ని నీ కోడ లుగా చేసుకున్నావంటే. ఇందులో బావ గారి ప్రమేయంలేదు. ఆయన తల దూర్చ టానికి వీలులేదు.'' అనేవాడు, నవ్వుతూ, భూషణము.

ఆయన నవ్వేవారు సౌభాగ్యమ్మ వంక చూస్తూ.

"అట్లాగే లేరా'' అనేది తనూ, నవ్వు తూనే కాలము 'గిరగిర' తిరిగిపోయింది. సావిత్రి పెళ్ళయి అత్తవారింటికి వెళ్ళి పోయింది. శేషగిరి కాలేజీలో చేరాడు.

శేషగిరి పట్ట భద్రుడయాడు. నౌకర్లో చాలుకి చేరినాడు. సావిత్రి సౌభాగ్యవతి గట్టిది. దానికి తండ్రి పోలికలు వచ్చాయి. తన బిడ్డలు ఇద్దరూ కోరిన ముత్యాలు. ఆనందప్రదమైనది తన సంసారము. కాని ఇది చూసి విధి వోర్వలేకపోయినది!

ఒకనాడు హాఠాత్తుగా ఆయన సౌభాగ్య మ్మని వదిలిపెట్టి తన దారిని తను చూసు కున్నారు, భర్తృ కాలేక. సౌభాగ్యమ్మ ఒంటరిదయిపోయింది.

కాని సౌభాగ్యమ్మ ధైర్యంగా నిలబడింది. పుట్టెడు దుఃఖాన్ని గుండెల్లో దాచుకుంది. శేషగిరి మీద ప్రాణాలు నిలుపుకుని గుండె రాయి చేసుకుంది.

కాని శేషగిరి ఇంకా అర్భకుడు! ఆ పసివా డాజు పెరిగి బాగా, ప్రయోజకుడయ్యేవరకు! కాని అది చాలవరకూ ఆగదల్లే ఉండి పోయింది. ఇదా ఒకరి. ఎప్పటికి ఎవరికో గలదు? కనుక అటువంటి పరిస్థితిలో పిటుస్తున్నటనే చూసి. పెట్టడానికి ఒక మనిషి అవసరము. సౌభాగ్యమ్మ దృష్టిలో భూష ణము ఒకనాటి మాటలు మెదిలేయి, అప్పుడు.

ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే ఒకనాడు పలకరించుకుని

వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి భూషణాన్ని పెళ్ళి విషయము కదలేసింది. ఏ సంగతీ చెప్పమని నిలదీసింది ఆఖరికి, అతను దాటవేస్తూంటే. ఓపికగా, భూషణము అంతా విన్నాడు. ఏవేవో చాలా మాటలు చెప్పి సౌభాగ్యమ్మకి ధైర్యం పలికేడు. కాని అసలు విషయం దగ్గరకు వచ్చేసరికి, శేషగిరికి లలితని ఇవ్వడానికి ఇంట్లో వాళ్ళు ఒప్పుకోవడము లేదని చెప్పి, తప్పుకున్నాడు. భూషణము లౌక్యం తెలిసినవాడు. అతనికి అట్లా అనటము అంత కష్టమనిపించలేదు.

అది విని సౌభాగ్యమ్మ దిగాలుపడి పోయింది. ఈమధ్యన భూషణము వ్యాపారము చాలా బాగా ఉన్నదని ఆమె విన్నది. అతను ఇట్లా తప్పించుకొనటానికి అదే కారణము కావచ్చును. అయితే ఆ మనిషి మాటకి ఉన్న విలువ అంతేనా?

"పోనీలే అమ్మా! ఈ వాడు నాలుగు రాళ్ళు పోగుచేసినంతమాత్రాన అల్పులు ఎప్పుడూ అధికులు కాలేరు. అసలు నువ్వు భూషణంగారిని ఆవిషయం అడగకుండానే ఉండాల్సింది. శేషగిరిని చదువుకోనివ్వు. వాడికి ఏమి తక్కువ? వాడి పెళ్ళికి తొందర ఏమున్నది? ఆ వ్యవహారాలేమన్నా ఉంటే మా అల్లుడు చూస్తారులే" అని సౌభాగ్యమ్మకి ధైర్యం చెప్పింది సావిత్రి. అన్నట్టుగానే ఆస్తి విషయకంగా ఉన్న తగాదాలన్నీ పరిష్కరించి అంతా ఒకదారికి తీసుకుని వచ్చాడు అల్లుడు, ఆరు నెలల్లోనే.

అది జరిగి సంవత్సరమైనా తిరగకుండానే, తనకే ధైర్యం చెప్పిన కన్నకూతురు ఇద్దరు పిల్లల్నీ విడిచి తనకి అన్యాయం చేసి పోతుందని అప్పట్లో ఊహించలేకపోయింది సౌభాగ్యమ్మ. సావిత్రి గుండెజబ్బుతో మరణించింది.

శేషగిరి పసిపిల్లాడి లాగు ఏడిశాడు. సౌభాగ్యమ్మ శోకమూర్తి అయింది. ఎవరికి తప్పినా సౌభాగ్యమ్మకి తప్పలేదు. సావిత్రి బిడ్డల్ని ఇద్దర్నీ తనతో తీసుకుని వచ్చింది ఆమె. సావిత్రి మామగారు ఎంతో బాధపడి పోయేరు, సంవత్సరమయినా తిరగకుండానే రెండో పెళ్ళి చేసుకున్న కొడుకు గురించి.

"ఆ పిల్లల్ని ఏమి చేస్తావు?" అని ఆయన కొడుకు మీద దెబ్బలాడేరు. పిల్లలిద్దరి పేర్నా, కొడుకు చేత కొంత ఆస్తిని, రాయించి గాని ఆయన శాంతించలేదు. కోడలు, సావిత్రిని తల్చుకుని ఇప్పటికీ కళ్ళ వెంట నీరు పెడతాడు ఆయన.

ప్రయాణము

పిల్లలు ఇక్కడే ఉన్నారు గనుక వాళ్ళ 'ఆస్తి' కూడా శేషగిరి పర్యవేక్షణ కిందికే వచ్చింది. ప్రతిసంవత్సరమూ ఎంతో డబ్బు వస్తున్నది? అది ఏమవుతున్నదో సౌభాగ్యమ్మకి తెలియదు. ఈ విషయమై ఆమెని చీకట్లోనే ఉంచారు అందరూ.

సావిత్రి మామగారు అప్పుడప్పుడు వచ్చి, పిల్లల్ని చూసి పోతున్నారు.

సౌభాగ్యమ్మ, పిల్లల్నయితే తీసుకుని వచ్చింది గాని, వాళ్ళ చదువు సంధ్యలు ఏమి చూడగలదు? ఆ పిల్లలు గతిలేక, వచ్చి వీళ్ళ పంచను చేరలేదు.

శేషగిరి వాళ్ళని గురించి తనకున్న బాధ్యత నిసక్రమంగా నెరవేరుస్తున్నాడా? అన్నదే ప్రశ్న. కనీసం సావిత్రిని తల్చుకునయినా, వాళ్ళ గురించిన కనీసపు శ్రద్ధను కనబరచవచ్చునే? అదీ తనకు చాత కాకపోతే, వాళ్ళని ఆ ముసలాయన దగ్గరకే పంపితే ఆయన పువ్వుల్లో పెట్టి ఇంత కంటే శ్రద్ధగా చూసుకుంటాడే? తన వంశాంకురాలన్న అభిమానం కొద్దీ, వాళ్ళ కోసం ఆయన ఏమయినా చెయ్యగలడు ఇప్పటికీ.

ఆయనపాటి కూడా చెయ్యలేక పోతున్నాడు శేషగిరి, అక్క సంతానమన్న అభిమానము కూడా మరిచిపోయి. స్వార్థం మనుష్యుల్ని ఇట్లా మారుస్తుందేమో?

నిజం ఈ తప్పంతా తనదేనని ఒప్పుకుంటుంది సౌభాగ్యమ్మ. అట్లా అప్పుడు, కావాలని తను వెళ్ళి అడిగితే ఏదో చెప్పి తప్పించుకున్నాడు భూషణము. రెండేళ్ళు గడిచింది. శేషగిరి బి. ఏ. పరీక్షలు రాశాక ఒకసారి సౌభాగ్యమ్మతో అన్నాడు, మాట వరుసకి.

బజారులో భూషణము కనిపించి ఇంటికి

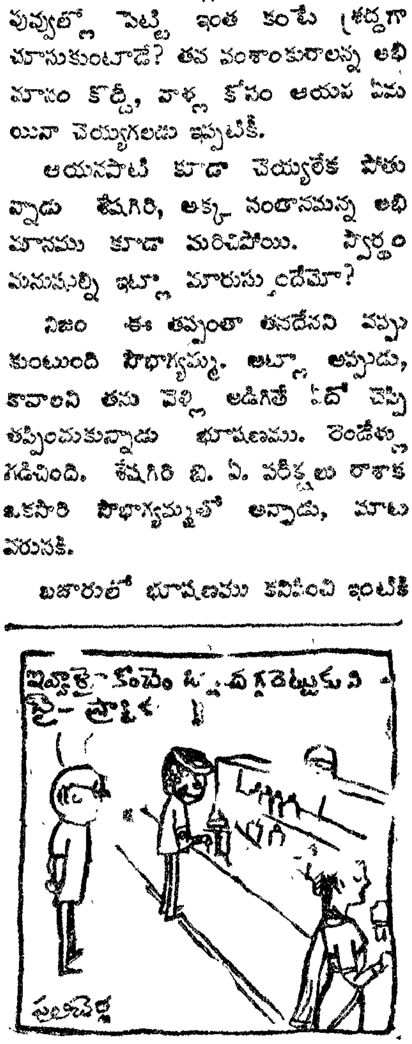

తీసుకెళ్ళాడట! ఇంట్లో వాళ్ళందరూ శే గిరిని ఎంతగానో ఆదరించారట! లలి కింకా పెళ్ళికాలేదట! భూషణంగారి వ్యా రం దివాలా తీసిందట! అందరూ అ గురించి అడిగేరట ఎంతో ఇదిగా. అంటూ చెప్పి "పాపం వాళ్ళు కష్టాలలో ఉన్నారు" అన్నాడు శేషగిరి.

సౌభాగ్యమ్మకి ఎంతో జాలి కలిగింది. ఇలు ఎక్కడో కనుక్కుని, ఆ సాయంత్రమే భూషణము ఇంటికి వెళ్ళింది. భూషణమ ఆమెని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. తరువా ఎంతో సంతోషపడినాడు. "అక్కయ్యా నీ మనసు ఎంతో దొడ్డది. అభిమాన ఉంచి తిరిగి నా గడప తొక్కేవు. నా అది చాలు. దేవుడు నిన్ను చల్లగ చూస్తాడు." అన్నాడు కృతజ్ఞతగా. అ జరిగి, రెండుమూడు రోజులయినా తిరగకుండానే భూషణం అన్నమాటలు విని సౌభాగ్యమ కనక ఆశ్చర్యపడలేదు! దేన్నీ మనసుల పెట్టుకుని కుళ్ళిపోయే స్వభావంకాద ఆమెది. తిరిగి అదే నోటితో, సిగ్గు విడిచి లలితని శేషగిరికి ఇస్తానని ప్రాధేయప అడిగేడు అతను. అప్పటికే వాళ్ళ స్థి చూసి జాలితో కరిగిపోయిన సౌభాగ్యమ కాదనలేకపోయింది. శేషగిరి కూడా లలి గురించి నిద్రలో కలవరింతలు ప్రారంభి చేడు.

ఉన్నమాట చెప్పాలంటే, నిజంగా ల అమ్మ బంగారపు బొమ్మ!!!

నెలరోజులయినా తిరగకుండానే పెళ్ళి జరిపించేడు, తెలివిగల భూషణము మొదట్లో ఎంతో అణకువగా ఉండే లలి తమ్మ, రాను రాను బలం పుంజుకుని గట పడింది. శేషగిరిని పూర్తిగా ఆక్రమించి ఆవిడ అకారణంగానే కత్తి కట్టి సౌభాగ్యమ మీద దండెత్తినది. దానికి కారణం, క పించలేదు, ఎంత వెదికినా సౌభాగ్యమ్మకి

ఒకనాడు అదే ఇంట్లో, సౌభాగ్యమ ఇష్టారాజ్యంగా, నడిచింది. సౌభాగ్యమ్మ ముందు ఆమె అత్తగారు. ఇప్పుడు ల తమ్మ. రేపు మరొకరు. ఆరకంగా ఒ వ్యవస్థలో ఎన్నో మార్పులు తెచ్చిపెట గలదు కాలము.

కనుక దాన్ని గురించి సౌభాగ్యమ ఎప్పుడూ బాధపడలేదు. ఎటొచ్చీ, ఆమె బాధపడేది సావిత్రి పిల్లలని గురిం సావిత్రి తనని నిలదీసి అడిగినట్టు, ఆ

సొగసైన
కురులు
రీటా
ఏపుగా, అందంగా జుట్టును పెంచుతుంది

ఒకరి శిరోజ సౌందర్యంచూచి మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం అసూయపడవలసిన అవసరం లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి.

రీటో కంపెనీ, మద్రాసు 1

-22 తె

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి!

అందమైన స్త్రీలకు మెచ్చిన నూతనమైన ఆకర్షణీయమైన డిజైనులలో రంగులలో సరిక్రొత్త కాశ్మీర్ ఆర్ట్ చీరెలు వచ్చియున్నవి. పెద్ద సైజులలో మాత్రమే లభించును. 1 డిలక్స్—చీరె రు. 11/- 2 కి రు.20/- 3కిరు.28/-4కు రు.36/- రెండు లేక అంతకు పై చీరెలకు ఆర్డరు పంపిన వారికి బ్లౌజు గుడ్డ ఉచితం వి. ఆర్డరుని పోస్టు పార్సెల్ ద్వారా పంపబడును.

ARVIND AGENCIES (WAP-22)
P. B. 1408, Delhi-6.

సలహా

క్షీణించిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- ఎడ్వాన్సు పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్,
Sex Specialists (Estd 1904)
అజంపురామార్కెట్ వద్ద, మలక్‌పేట బిల్డింగ్స్
హైదరాబాద్-36 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ప్రయాణికుడు

పిస్తుందామెకి. "అమ్మా! నువ్వుండీ, నా పిల్లలకి అన్యాయం జరగనిస్తావా? శేషగిరి పెళ్ళానికి దాసుడైపోయాడు. సరే. నువ్వు ఉండీ, పెద్ద దానివి, ఏం చేస్తున్నావు?" అని. దానికి సమాధానం దొరకక సౌభాగ్యమ్మ మనసు గిలగిలలాడిపోతుంది.

నిజంగా శేషగిరి ఎంత మారిపోయాడు! లేకుంటే, ప్రొద్దుట, లలిత ముందూ, భోజనము ముందూ తన మీద అట్లా కేకలు వేసి ఉండేవాడా? తల్లి కంటే, వాడికి నిన్నగాక మొన్న వచ్చిన 'పెళ్ళాము', 'మామ' ఎక్కువయ్యారా?

"నేను ఎందుకు బ్రతుకుతున్నా"నని వాడు స్వయంగా అడిగాడు? 'పిచ్చివాని'కి చిన్నప్పట్నుంచి ముక్కుకోపం ఉంది. అయినా ఎవరి మీదనో, చూపించాలి గదా!" కళ్ళు వత్తుకుని ప్రక్కకు తిరిగి పడుకుంది సౌభాగ్యమ్మ. చెవిలో దోమలు సంగీతము పాడుతున్నాయి.

'రోడ్డు' మీద రిక్షాలు గంటలు మోగించుకుంటూ వెళ్తున్నాయి. మొదటి ఆట సినిమా, వదిలి పెట్టేసినట్లున్నారు. శేషగిరి రాసుకోవటం అయిపోయినట్లుంది.

కలం 'అల్మారా'లో పెట్టడానికి గది లోనికి వెళ్ళాడు శేషగిరి. 'బెడ్‌లైటు' వెలుగులో మంచం మీద పడుకుని నిద్ర పోతున్నది లలిత. కనులు మిరుమిట్లు గొలుపుతున్నది ఆ అందము!! సొగసులు అన్నీ, మేళాయించి, అందాలన్నీ పేరికూర్చి నట్లు వెలుగుతున్నది అద్భుతముగా, ఆ బాలిక!! కాసేపు, రెప్ప వేయకుండా ఆమెనే చూశాడు, శేషగిరి. అంత అందము నకు వెనుక, వికృతమయిన మనస్సును పెట్టడము 'భగవంతుడి లీల 'కాబోలు!' అనుకుని నిట్టూర్పు విడిచేడు శేషగిరి. "నిజంగా, స్వర్గము సాక్షాత్కరించి మసీ భవించి, కరడుగట్టిన హృదయము లలితది! దానికి న్యాయము, జాలి అనేవి ఎప్పుడూ ఆమడ దూరాన్నే ఉంటవి! అందువలననే సావిత్రి అక్కయ్య పిల్లలకి నేను న్యాయం కలగ చెయ్యలేకపోయాను. ఆఖరికి అట్లా అంతా మంచిగానే జరిగింది" అనుకుంటూ హాలులోనికి వచ్చేడు శేషగిరి.

ఎదురుగా గోడని వ్రేలాడుతూ వున్న సావిత్రి ఫోటో చూసి రోజూలా, తలవంచుకొనేడు, అతను.

తలుపు చప్పుడు కాకుండా తెరిచి, బయటికి వచ్చాడు శేషగిరి. సౌభాగ్యమ్మగారు నిద్రపట్టక అటూ ఇటూ దొర్లుతున్నది. దగ్గరకు వెళ్ళి దాని మీద కూర్చున్నాడు శేషగిరి. ఉలికిపడి కనులు తెరిచింది సౌభాగ్యమ్మ. తన కొడుకు, తన పక్కలో కూర్చున్నాడు!!

"అమ్మా! నిద్ర పట్టటము లేదా?" ఆప్యాయంగా అడిగి, తిరిగి అన్నాడు శేషగిరి.

"రఘునీ, రాణినీ వాళ్ళ తాతగారి దగ్గర ఉంచి వచ్చేశాను. ఆయన ఎంతో సంతోష పడినారు. ఇన్నాళ్ళ నుంచీ వాళ్ళ పేరున మీద వచ్చిన 'డబ్బు' బాంకులో వేశాను. ఆ డబ్బు కూడా ఆయనకే అప్పచెప్పాను. ఆయన అప్పుడే వాళ్ళ చదువుకి మంచి ఏర్పాట్లు చేశారు. నేను ఆ విధంగానయినా ఒక మంచిపని చేశానన్న తృప్తి కలిగింది నాకు. ఈ సంగతి నీకు చెబుదామను కున్నాను. కాని ఆయన ఒప్పుకోలేదు. ఈ వంక చూపించి, నేను చెయ్యాలను కున్నది చేసేశాను. మామూలుగా, అయితే ఈ పని నావలన అయ్యేదికాదు. వాళ్ళని ఎట్లా అయినా ప్రయాణం గురించి అక్కడ వదలాలి గదా! పనిలో పనిగా తెగించాను. తరువాత ఈ సంగతి వాళ్ళకి తెలిసినా కేవలము నన్ను గొడవ పెట్టడం తప్ప, మన చేతులలో ఏమీలేదు, ఇప్పుడు ఇక. పిల్లల్ని నీకు చూడాలనిపిస్తే ఎప్పుడయినా వెళ్ళి రావచ్చును. ఇక వాళ్ళు అక్కడే ఉంటారు. ఈ విషయం నీ మనసు లోనే ఉంచుకో. మొన్నే చెబుదామను కున్నాను. వీలులేకపోయింది." అన్నాడు శేషగిరి. 'కారణం ఏమిటి?' అని అడిగితే చెప్పలేడుగాని, నిజంగా అప్పుడు సౌభాగ్యమ్మ వెక్కివెక్కి ఏడిచింది. శేషగిరి చెయ్యి వేసి నిమిరేడు. "పిచ్చి అమ్మా! ఎందుకూ ఏడుస్తావు? నేను చేతకాని వాడినయి నీ మీద ప్రొద్దున కేకలు వేశానా? నేను ఏమి చేసినా, నన్ను నా తల్లి క్షమించగలదు, గాని ఇంకొకళ్ళయితే ఊరుకుంటారా?" అంటూ ఆమె కన్నీరు తుడిచేడు. సినిమా నుంచి వచ్చి తలుపు తడుతూ ఉన్న భూషణానికి వీధి తలుపు తీయటానికి, ప్రయాణానికి సర్ది హాలులో ఉంచిన సామాను గుండా అడుగులు వేసేడు శేషగిరి. ●